

– Holdt for nar i 5 år

Af Poul Henning Krog 18. okt. 2019/42

Kære Poul Henning

For 4 år siden opdagede jeg ved en tilfældighed, at min mand var mig utro. Han indrømmede, at han i 5 af vores i alt 10 år lange ægteskab, har elsket en anden kvinde.

Min verden styrtede i grus. Jeg fornemmede jo, at noget ikke var som det skulle være og måske det var derfor, jeg begyndte at drikke.

Da jeg opdagede hans svigt flyttede han for sig selv, men fortsatte med at have et forhold til den anden kvinde. Selv stoppede jeg med at drikke fra den ene dag til den anden, og jeg forsøger nu på alle måder at komme videre med mit liv.

Hans svigt har bare gjort noget ved mig, som jeg ikke kan overvinde. Jeg er bange for at blive bitter og oplever, at han har snydt mig for 5 gode år af mit liv.

Jeg både elsker og hader ham og er fortvivlet over, at jeg trods ihærdige forsøg sidder fast i det jeg har oplevet.

Kærlig hilsen Anne

Kære Anne

Det tillidsbrud du har oplevet er voldsomt og det kan næppe undre nogen, at du har svært ved at finde fodfæste igen.

At få smadret hele sit grundlag og som du – langsomt få eroderet hele fundamentet under dig uden at vide hvorfor, bringer de fleste ud af kurs.

Smertefuldt, men vidner også om, hvad vi er skabt til: nemlig tryghed, ærlig- og kærlighed. Nu har jeg forkortet dit brev, men for mig lyder du som om du har et stort netværk omkring dig af både familie og venner – brug det flittigt.

Fortæl om det du har oplevet igen og igen, lad også det slippe, der vil og kan slippe, og sørg for altid at have noget at glæde dig til. Småt som stort.

Du udviser en kolossal styrke, anerkender du dig selv for det? Du stopper med at drikke fra den ene dag til den anden, skriver til mig og gør dig umage med en nødvendig nyorientering.

Noget af det næste du skal tage fat på er den forløsende tilgivelse. Hvor svært det end lyder er tilgivelse nødvendig, og du skal tilgive din svigefulde ægtemand for din egen skyld.

Tilgive

At tilgive betyder ikke, at du accepterer eller glemmer det fortræd du har oplevet – det betyder, at du agter dig selv, erkender at ”kødet er skrøbeligt” og at ånden er stærkere.

På den måde hæver du dig over tid og med øvelse kommer du op i et fugleperspektiv, hvor du kan betragte en omstændighed, men ikke længere gør den til din hårde og ufremkommelig byld, bestående af det utilgivelige.

At tilgive har et kæmpe potentiale og bringer fordele med sig – og du vil langt nemmere undgå den bitterhed du selv omtaler.

At opleve frygtelige (og utilgivelige) ting er et livsvilkår for os mennesker og det er også en af grundene til, at vi skal holde os nær Gud.

For nogle år siden læste jeg et interview med en nonne, der mistede hele sin familie til Holocaust. Hun tilgav forbrydelserne – hvor svært og umuligt det end kan lyde – men hun forstod tilgivelsens væsen.

Ondskab og egoisme kan ikke gøres ugjort, men vi kan ”blødgøre” den hårdhed i os selv, der binder os til ugerninger og fortræd.

Måske du med tiden kan høste en sød frugt, og ikke en bitter frugt af den hårde lektie du har fået.

Du må ikke opgive, men arbejde dig frem mod den forløsning tilgivelsen giver dig;
"Vær gode mod hverandre og barmhjertige, så I tilgiver hverandre, ligesom Gud har
tilgivet jer i Kristus."

Kærlig hilsen

Poul Henning